

ninger, der kun var »Lapper paa et gammelt Klædebon«, men at det arbejdende Landbrug vilde gaa i Kamp for Bondetogets Krav. Og for at faa konstateret, om der i Tinget var »nogen som helst Villighed til at imødekomme Landbrugets enstemmige Krav«, saaledes som de var begrundet i Pjecen »Landbruget kræver økonomisk Ligeret«, og som de havde fundet Udtryk gennem de Tusinder, der deltog i Bondetoget, fremsatte han sammen med Elbæk-Jessen og Siegfredsen en *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*, hvori Folketinget ud fra Erkendelsen af, at Landbruget maatte have økonomisk Ligeret med andre Erhverv, opfordrede Regeringen til »aldeles omgaaende« at fremkomme med Lovforslag, der imødekom nedennævnte Krav:

»Punkt 1. *Produktionsprisen sikres* for alle betydende Produktionsgrene.

Under nuværende Pris- og Afsætningsforhold:

- a) Smørrets Produktionspris sikres, enten ved en Valutapolitik, hvorefter den udenlandske Valuta afregnes Landmændene til en Kronkurs, der udligner Tabet paa Produktionen, eller ved en Afgift paa Valutaattester, hvis Udbytte fordeles til Smørproducenterne.
- b) Kødets Produktionspris sikres derigennem, at man giver Landbruget Ret til Kompensationshandel med Udlandet og paa Hjemmemarkedet sikrer ubegrænset Afsætning af de ikke sælgelige Kreaturer til en Mindstepris af 40 Øre pr. kg sl. Vægt.
- c) Landbruget sikres mod Indførsel af Korn fra Udlandet til Priser, der ikke dækker de danske Produktionsomkostninger, og imod Indførsel af animalske Fødevarer.

Punkt 2. Den *Skatteprioritet* paa Landbrugsejendomme, som er indført siden 1914, *fjernes.*»

Holstein kunde ikke være med til at støtte Bondetogets Krav uden paa Betingelser af vidtrækkende Betydning. Kravet om, at Staten skulde sikre Produktionsprisen for alle Produktionsgrene, betød nemlig, at Landbruget forlod Frikonkurrencens og Frihandelens Principper og gik over til et national-socialistisk Landbrugsprogram. Konsekvensen af den økonomiske Tryghed, som Staten skulde sikre, maatte blive, at der sloges Bom for den enkeltes Adgang til ad Pantsætningens Vej at udnytte de Fordele privat, som Staten sikrede ham, og dermed var man inde paa det samme Problem som i Tyskland om Gældssaneringen og Rentespørgsmaalet i Landbruget og om Adgang til Pantsætning. Hvis man ikke vilde indrømme disse Konsekvenser, var Programmet ikke gennemtænkt.